

התקוממות באיראן

החדשות החשובות ביותר במזרח התיכון השבוע הם המחאה המתמשכת של אזרחי העם האיראני כנגד השחיתות בהליך בחירתו החוזרת של אחמדינג'אד, המהומות נכנסו אל יומם התשיעי. רבים מהצעירים שמפגינים מסכנים את חייהם כדי לדרוש חירות. העיתונות הישראלית מספקת כיסוי נרחב לסיפור. אף על פי שהמשטר האיראני ניסה למנוע מהתקשורת באירן לסקר את המאורעות ולשדר אותן לעולם, בלוגרים עצמאיים שולחים תמונות ודיווחים באמצעות האינטרנט. סרטון שהועלה ל you tube בו מתועדת ירייה למוות באישה אירנית במהלך הפגנה מזעזע את העולם.

נאום נתניהו

ראש ממשלת ישראל בנימין נתניהו הצהיר מספר הצהרות היסטוריות בנאומו השבוע על תהליך השלום במזרח התיכון. הוא הצהיר ששורש הקונפליקט נעוץ בטינה הבסיסית של הערבים (אני הייתי אומר מוסלמים) כלפי עצם קיומה של מדינת ישראל. כדי שיהיה שלום, הוא טוען, הם מוכרחים להכיר בקיומה של מדינת ישראל באופן רשמי וחוקי. בנוסף, הוא ציין שהנסיגה האחרונה של ישראל מהשטחים לא הביאה להתקדמות בתהליך השלום אלא להיפך.

נתניהו גם מציין שהזכות של ישראל להתקיים על אדמה זו לא מבוססת על תגובה לשואה, אלא על 3,500 שנות היסטוריה! זכות אבות ששמורה לנו עוד מתקופת הפטריארכים התנ"כיים. זוהי נקודת מפתח רוחנית, שמתייחסת לזכות האבות המקראית וחסרונה הורגש בדיונים הפוליטיים בשנים האחרונות.

לסיום, בכך שהודיע שישראל תהא מוכנה לתמוך במדינה פלסטינית אם תהיה מפורזת, הוא יצר קונצנזוס חדש, מתון ושמרני בזירה הישראלית הפוליטית. קונצנזוס זה לא מאחד את כל העם תחתיו, אבל הוא בהחלט מייצג את השקפת הרוב.

יום דין האומות

בנביאים יש הרבה פרקים ארוכים וקשים לקריאה, שמתארים את היום בו אלוהים ידון את האומות באחרית הימים. נבואות אלו צריך לקרוא במשולב עם הבטחותיו של אלוהים לישועה בברית החדשה. כשאנחנו משווים את ההלך הכללי של כתובים אלו, נוצר דפוס קבוע עם מספר מוטיבים חוזרים.

משפט

אלוהים ישפוט את אומות העולם והם ייענשו. בעתיד ימצאו כל אומות העולם אשמות במרד באלוהים. הביטוי האחרון למרד שלהם יהיה בכך שיתאחדו ויכריזו מלחמה על ישראל. העונש המידי שלהם יהיה תבוסה במלחמה הזו. לדוגמה, ישעיה מתאר את משפטו של אלוהים בבבל

ופלישתים בפרק יד. במואב בפרקים טו-טז, בסוריה בפרק יז, באתיופיה בפרק יח ובמצרים בפרק יט.

התעמתות

גם נבואת זעם זו, על משפט האומות, לא ניתנת ללא חמלה. הנביאים מתעמתים עם האומות בבכי, בניסיון להצילם. הנבואות ניתנות כאזהרות, הקוראות לאנשים לשוב מדרכם החוטאת, ולבקש סליחה מאלוהינו הרחומל בי, למואב יזעק- ישעיהו פרק טו פסוק 5. וכך גם אנו נקראים להתפלל כמו נביאינו, למען חסד אלוהים לכל האומות.

שארית המאמינים

בקרב כל אומה בעולם ניתן למצוא קומץ מאמינים אמיתיים. בשעה שכל האומות יישפטו, קומץ צדיקים מכל אומה ישרוד ואיתו יקיים אלוהים את העתיד החיובי שייעד לאומה זו. שארית זו יכולה להיות קטנה, אך תמיד היא תהיה קיימת. **לֵאמֹר לֵךְ כְּבוֹד מוֹאָב בְּכֹל הַמּוֹן הַרְבִּי; וְשָׂא רֹם מִעַט מִזֶּרַע, לֹא יִשְׁעִיהוּ פֶּרֶק טז פֶּסוּק יד.** "וּמִמֶּלֶכָה מִדָּמְשֵׁק וְשָׂא רֹם; כְּכֹבֹד בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה יוֹ" ישעיהו פרק יז פסוק 3. הנבואות מטבען מביאות מסר כפול: עונש לאומה בכללותה, ולצידה: הבטחה לברכה לשארית הצדיקים שבתוכה.

(הערה: לא נוכל לשנות את העובדה שכל האומות יובאו לדין, אך אנחנו יכולים לשנות את מספר האנשים שישפטו לכף חובה ביחס למספר האנשים שישפטו לכף זכות ויכללו בשארית הניצולים. האהבה שלנו, התפילות, החרטה הכנה על חטאינו, אזהרות נבואיות ובישור הם שיכולים לעשות את ההבדל הזה. התבנית של משפט לכל העמים והימלטות שארית צדיקים מתוכם היא קבועה ולא ניתנת לשינוי, אבל הגודל של כל אחת מקבוצות אלה ניתן לשינוי, והכמות המספרית שלהן תלויה בפעולות שלנו היום.)

ישראל

יש הבדל בין המשפט והעונש של כל אחת מהאומות לבין גורל השארית שתינצל מקרבה. שוני זה יתבטא במערכת היחסים שלהם עם ישראל. בזכריה פרק יד אנו מוצאים פעמיים את צירוף המילים **כָּל-הַגּוֹיִם**. פסוק ב מתאר את כל העמים עולים על ירושלים למלחמה. פסוק טז מתאר את השארית של כל האומות עולה לירושלים כדי להשתחוות לאלוהים. באִגְרַת שְׂאוֹל אֶל הַרְּוֹמִים פֶּרֶק יא מתוארת ההיטמעות של שאריות צדיקים מכל רחבי העולם בישראל. שרידיה של כל אומה יחברו ויתמזגו עם שארית המאמינים מקרב בני ישראל.

(הערה: היערכות מחודשת רוחנית זו קשורה להעברת סמכות. אלוהים כרת עם דוד ברית ובה הבטיח לתת זרעו שליטה בארץ. ישוע, כבנו של דוד, בא על מנת לכונן סמכות זו. ישוע מסר את הסמכות שלו על הממלכה לשליחים המשיחיים עוד במאה הראשונה לספירה. הם, בתורם, החליטו להעניק שותפות בממלכה למאמינים מקרב כל הַשְּׂאוֹלִים לִיחִים פֶּרֶק טו,

אִגְרַת שְׂאוֹל אֶל הָאֶפְסָיִם פְּרָק ג' בִּימִינוֹ, הַגִּלְגַּל מִתְהַפֵּךְ. הַכְּנָסִיָּה הַנוֹצְרִית תִּהְיֶה מְעוֹרֶבֶת
בְּמִסִּירַת הַסְּמֻכּוֹת רוֹחֵנִית בַּחֲזָרָה לַקְּהִילַת הַשְּׁלִיחִים הַמְּשִׁיחִיִּים הַמְּשׁוֹקֶמֶת בְּיִשְׂרָאֵל, וְקִהִילָה זֹ
תִזְמִין אֶת יִשׁוּעַ לַחֲזוֹר לְשִׁלוֹט וּלְמִשׁוֹל בְּאַדְרָכָּ שׁוֹרֵה עַל־פִּי מַתִּי פְּרָק כָּג)

בִּימִינוֹ

אֶף עַל פִּי שְׂרָבוֹת מִנְּבוֹאוֹת אֱלוֹ "נַחַתְמוֹ" בְּדוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים (פְּשׁוֹט בְּלִתִּי אֶפְשָׁרִי הִיָּה לְהַבִּין אוֹתָן) הֵן
מִתְחִילוֹת לַחֲלַחַל אֶל הַדּוֹר שֶׁלֵּנוּ, הַ"חֹתְמִים" נוֹשְׂרִים וְהַנְּבוֹאוֹת מִתְּבַהֲרוֹת לְנֶגֶד עֵינֵינוּ:

יִשְׂרָאֵל קָמָה לְתַחִיָּה כְּאוֹמָה.

כָּל הָעַמִּים כּוֹעֲסִים עַל יִשְׂרָאֵל

הַבְּשׂוּרָה מְגִיעָה לְכָל אוֹמָה בְּעוֹלָם

הַיְהוּדוֹת הַמְּשִׁיחִית בְּיִשְׂרָאֵל קָמָה מִחֲדָשׁ

בְּכָל אוֹמָה בְּעוֹלָם יֵשׁ מִיעוֹט שֶׁל מַאֲמִינִים שֶׁ"נּוֹלְדוֹ מִחֲדָשׁ", שֶׁמִּתְחִילִים לְהַזְדַּהוֹת עִם

הַיְהוּדוֹת הַמְּשִׁיחִית בְּיִשְׂרָאֵל, וְלִהְיוֹתָיִם עִצְמָם אֵלֶיהָ.

הַגִּיעָה הַשְּׂעָה שֶׁנִּבִּין וְנִכְרִיז אֶת יוֹם הַדִּין שֶׁל אֱלוֹהִים עַל הָאוֹמוֹת, וְנִכְרִיז בְּפָנֵי הָעוֹלָם אֶת הַגּוֹרֵל

שֶׁהוּא יִיעַד לְיִשְׂרָאֵל וְלָעַמִּים.